

Iubiri de-o viață

Caprar Florin

Amintește-ți doamna mea de prima oară
Când sub geamul tău treceam grăbit,
Era frig, ploua, și era seară,
Da-n inimă-mi ardea un foc mocnit .

Vedeam poate pentru-a mia oară
Lumin-aprinsă la fereastra ta,
Dar niciodată silueta-ți clară...
Doar geamul gol se arăta.

Da-n seara aceea, sub nesfârșita ploaie,
Ce pătrundea în suflete și gânduri,
Si năvălea din ceruri lungi șiroaie
Născând în mine-aceste aprigi rânduri,

În seara-aceea...Multumescu-ți Doamne !
M-ai invitat în suflet să-ți pătrund,
Si n-are cine azi să mă condamne
Că-n visul meu am vrut să te afund.

Politicos eu mi-am lăsat afară
Bocancii uzi și plini de trist noroi,
Si am intrat tiptil în caldă inimioară
Să nu trezesc trecute, alte, ploi.

Ti-am împletit în miile de vise
Săruturi calde-n sute de culori,
Din ele-o rochie nouă îți ieșise
Acoperindu-ți tandru, trupul arzător.

Si-n fiecare noapte-ți mai croiam
Mereu câte-o rochiță nouă,
Si-n serile târzii-mi plăcea când te priveam
Pierzându-te în brațele-amândouă...

Sunt ani de-atunci și ne-am iubit sălbatic,
și ne-am iubit feeric, și ne-am iubit deplin,
Vor trece-n goană alții și-n prag de întuneric
Tot ni se va părea că ne-am iubit ... puțin.

Căprar Florin